

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XXX. An, & ex quibus officijs, quæ viuentibus aliquando à Spiritibus exhibentur, cognosci possit, qui humani, & qui Dæmoniorum sint Spiritus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

An & ex quibus officijs, atq; obsequijs, quæ à Spiritibus quandoq; viventibus præstantur, cognosci possit, qui Spiritus humani sint, & qui Diaboli.

1.

fficia, hoc loco, opera quædam Spirituum, quæ in assumptis corporibus exhibent, vocamus: Hæc quamuis varia sint; ad quatuor tamen præcipua genera reuocari videntur: vt alia dicamus *otiosa*, alia *molesta*, alia *pernitiosa*, alia *obsequiosa*. Prima illa nullum ad hominem respectum habent: posteriora tria cum hominibus, & propter homines suscipiuntur.

2.

Otiosa dicuntur, non quia Spiritibus in ijs nullus finis propositus est: nam sine fine & ratione nihil agunt Spiritus; sed vel quia propter se sola suscipiuntur; vel certè non hominum causa. In his ponimus Ludos nocturnos spectrorum Aquilonarium, quorum Olaus Magnus meminit lib. 3. cap. 11. Gent. Septent. *Molesta* sunt, quæ vt quies hominum interturbetur; aut aliquid aduersum ipsi patiantur, à Spiritibus suscipiuntur; vel si non idcirco suscipiuntur, cum molestia tamè accipiuntur: qualia sunt excitati strepitus, vellicatio aurium &c. *Pernitiosa* voco, quæ præter molestiam, quam afferunt; etiam incommodant, nunc in fortunæ bonis, nunc in bonis corporis *Obsequiosa* sunt, quibus bonum aliquod mortalibus affertur, aut humana seruitia præstantur.

3.

Discussimus *molesta*, atq; *pernitiosa*; & vtrum, atq; quod discrimen inter humanos, atq; Dæmoniorum Spiritus constituant, notauimus: hoc capite, Vtrum etiam ex *obsequijs*, quæ mortalibus Spiritus impendunt, discrimen aliquod capiatur, examinabimus.

4.

Nam quod *Obsequia* quædam Spiritus mortalibus præsent; dubium non est. Experiuntur illa Magi pleriq; quos inter atq; Spiritus pacta intercedunt. Experiuntur Sagæ; quando ad nefandos congressus, & conuentus properantes, suis vtuntur Martinellis. Et nos pro hoc argumento, non pauca protulimus Capite primo.

5.

Et ab *Omni generis Spiritibus hæc obsequia* præstantur. Purgandus Spiritus Paschasij cuiusdam obsequia præstabat In Thermis Angularibus Germano Capuano Episcopo Diabolicus fuit Heil desheimensis Hudeken; qui diligetè curam habuit commendatæ sibi à marito vxoris. Damnatus videtur fuisse Apollonij Thianei

rei Philosophi; qui capta ab Aureliano Imperatore vrbe Asiae, Tyana; post mortem Imperatori apparuit, hisque verbis eundem est allocutus: *Aureliane, si cupis vincere, non est quod de ciuium meorum nece cogites.* vide Caelium Rhodég. lib. 17. capite 13. qui hoc ex Fla. Vopisco.

Hæc cum ita sint; immeritò quæritur, vtrum etiam ex his argumenta peti possint, & indicia; quibus deprehendatur discrimen humanorum & diabolicorum Spirituum. Alij forsitan crediderint his humanos, maximè purgandos, Spiritus cognosci, quod hæc obsequia humanitatis sint plena. Alij tribuerunt omnia Dæmonibus, quibus studium non paruum est etiam Angelicis obsequiis, mortalibus illudere. Nos quod probabile est, iudicamus *quædam esse, quæ vehementes suspiciones gignant, quòd à Dæmonum, non hominum spiritibus proficiantur: humanos spiritus vel nulla prodere, vel admodum leuiter insimulare.*

Primum Obsequiorum, quæ Dæmonum tantùm videntur esse indicia, *tria sunt genera.* Quædam possumus dicere *necessaria;* quædam humanas vires *superantia;* quædam vehementer *nefanda.* *Necessaria* dico, in quibus Spiritus hominibus, quibus obsequia præstantur, ex voto aut pacto sunt obstricti. Vires humanas *superantia,* quæ nec viuorum hominum propriis viribus fieri possunt, nec à defunctorum Spiritus. *Nefanda,* in quibus apertius naturæ leges violantur.

Obstringi homines aliquando *ex pacto* Spiritibus certum est. Exempla suppetunt plurima. Quid, quod qui maleficorum sunt auctores, nisi se Spiritibus obstringant; in maleficorum album non admittantur? Atque vt his sese Spiritibus homines obstringunt; ita vicissim hominibus se obligant, & sua opera promittunt Dæmones. Hæc opera atque obsequia Dæmones prodere; & non alios Spiritus, partim inde rectè videmur colligere; quòd pacta non inter defunctorum Spiritus & viuentes homines; sed hos inter atque dæmones, intercessisse, atque intercedere identidem legamus: partim ex illo, quod non idcirco rebus viuentium inter sint defuncti, vt pacta cum hominibus ineant; & ex officio, certa obsequia hominibus præstent.

Exhibentur etiam à Spiritibus obsequia aliquando, quæ *humanas vires excedunt.* Nunc enim in hominum gratiam, atque pro ipsorum voluntate & imperio à Spiritibus ingentes transponuntur lapides: nunc amplæ & splendidæ subito construuntur machinæ: nunc per aëra rapiuntur homines &c. His verò cum hu-

R

manæ

manæ vires pares non sint; cùm sint multò inferiores; quomodo humanis Spiritibus authoribus hæc fieri credi debet?

10.

Denique *nefanda* Obsequia Spiritus exhibent. Testantur hoc qui ad mares fiunt succubi; & ad fœminas incubi. Testantur idem Iornandes Gothorum Episcopus, li. de Gothorum origine, V Vilhelmus Parisiensis & Thomas Brabantinus li. de vniuersali bono, Vincentius lib. 21. cap. 30. Histo. Ioannes Nider lib. 5. form. de Malefic. cap. 10. An hæc humani Spiritus exhibent? Non exhibent purgandi, quos superius diximus, peccare non posse. Non exhibent damnati, quòd quæ in hoc nefando congressu necessaria sunt, per illos non ita commodè fieri possint. A Dæmonibus igitur, vt *certum* est persæpe, & vt plurimum fieri; ita verisimile est à *solis* fieri.

11.

Gaudent autem hoc *exercitio* plurimum immundi Spiritus: non ea causa, quod inde sobolem tollant; vel voluptatem aliquam capiant, afferantur; sed propter hominum perniciem, quam impè sè expetunt. Norunt enim naturam hominis pronissimam esse ad voluptatem: Eam etiam illecebram esse cuiuslibet turpitudinis & improbitatis, atque omnium malorum escam. Experti præterea sunt viros quotânis prudētia, probitate & grauitate præditos, blâditis, voluptatum delinitos, sæpenumerò esse corruptos, & ad magna tractos flagitia. Meminerunt etiam fortissimum omnium mortalium Samsonem, sapientissimumque Salomonem, etiam sanctissimum Dauidem, voluptatis dulcedine inescatos, impurissimis flagitiis, & grauissimis calamitatibus cõtaminatos & attritos esse. Nec ignorant vitium luxuriæ, quatuor rebus cætera vitia superare; amplitudine, diuturnitate, sæcunditate & curationis difficultate. Hęc enim habes latissimè diffusa est, atque omne propemodum genus hominum complexa: & quem semel corripuerit, sic ei tenaciter adhærescit, vt vix vnquam auelli queat. Denique vitium hoc inolitum, atque inueteratum in animis hominum, difficillimam habet curationem. Quid plura? voluptas corporis innumerabilium malorum, tum priuatim, tum publicè seminarium est. Propter hanc non vnus tantum, aut paucorum hominum; sed familiarum, ciuitatum, gentium, imperiorum, totius denique orbis terrarum clades & exitia contigerunt. Hęc non ignorant Dæmones.

12.

Hęc obsequia Dæmonum sunt argumenta. An his contraria sunt humanorum Spirituum? *libera* dico, humanis viribus? *paria*? *honestata*? Possunt talia ab humanis Spiritibus esse: at à *solis* non sunt. A Dæmonibus, vt necessaria; ita libera: vt humanas vires superâtia; ita humani

humanis viribus paria : vt nefanda ; ita honesta possunt exhiberi.

Nullumne igitur indicium in Obsequiis , quod humanis tantum Spiritibus cōueniat ? Si aliquod est , illud crederem esse ; quod , præterquam liberum esset , & viribus hominum par , & honestum ; etiã cum quadam animi submissi significatione offeratur , & omni suspitione peccati caret. quod qua ratione bene dicatur , docent quæ de Oratione dicuntur cap. 28.

CAP. XXXI.

An ex otiosis officiis Spirituum , possit deprehendi , qui sint humani , & qui Dæmonorum Spiritus ?

Uter Officia Spirituum quadruplicia , discussis us molesta , perniosa , & obsequiosa : & quid ad ipsorum distinctionem aciant , demonstrauimus . Vna restant Otiosa , quæ ne prætermissa videantur , hoc Capite examinanda sunt : & eò breuius , quod ex dictis de hisce iudicium haud difficulter ferri possit.

Quæ ipsorum conditio sit , clarum est . Non hominum propriè causa à Spiritibus suscipiuntur , sed propter se , & causa sui . In hoc genere præcipuè choreas ponimus atq; lusus , ludicrasq; quasdam gesticulationes , & quæ cum his similitudinem atq; affinitatem habent.

Hæc aliquando à Spiritibus fieri dubium non est . Nam vt de iis nihil dicamus , quæ in conuentibus nocturnis Spiritus , cum perditæ salutis hominibus habent ; refert Olaus Magnus , apud Aquilonares populos solere nocturnos viatores , & armentorum custodes , mirificum concentum Spirituum obseruare & ludum , illumque incolas vocare choreas Eluarum , de his nos cap.

Sed humanis Spiritus à Dæmonibus hæc officia distinguunt ? Omnino quis id existimauerit , qui horum officiorum , atq; ipsorum Spirituum conditiones inter se comparare voluerint . Cum enim officia hæc lætitiæ sint argumenta ; illis tantum Spiritibus tribuet , qui gaudiorum possunt esse participes ; quales sunt humani purgandi : ab illis remouebit , in quos gaudium nullum , nulla voluptas cadere potest ; quales præcipuè sunt ipsi Dæmones.

Quid enim hi dubiū ? An quòd hæc officia lætitiæ sint argumēta ? An quòd gaudiorum sint participes Spiritus purgandi ? An quòd in malos , præsertim dæmones , gaudia non cadant ? Certa & clara sunt omnia.